

Tea Stilton

El tresor dels DOFINS BLAUS

TeaSisters

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i Tea Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ells són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Tea Stilton

Direcció artística: Iacopo Bruno

Coberta de Caterina Giorgetti (disseny) i Christian Aliprandi (color)

Disseny gràfic: Mariagloria Posani / theWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals de Barbara Pellizzari (disseny) i Flavio Ferron (color)

Mapes de Caterina Giorgetti (disseny) i Flavio Ferron (color)

Il·lustracions interiors de Valeria Brambilla (disseny) i Francesco Castelli (color)

Coordinació artística de Flavio Ferron

Assistència artística de Tommaso Valsecchi

Grafisme de Chiara Cebraro

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Il tesoro dei delfini azzurri*

© de la traducció: 2017, Maria Dolors Ventós

© 2013, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1, 20090 Segrate - Itàlia

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

© 2017, Editorial Planeta S. A.

© 2017, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: juny del 2017

ISBN: 978-84-9137-267-7

Dipòsit legal: B. 7.914-2017

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei.

Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació www.stiltoncheese.com

Tea Stilton

El tresor dels

DOFINS BLAUS

Estrella Polar

ARRIBA L'ESTIU!

Cada Tea Sister té una estació preferida. La de Colette, per exemple, és la **PRIMAVERA**, amb les flors de colors que despunten als prats i els armaris que es buiden de jerseis i abrics per fer lloc a roba més lleugera.

A Violet li agrada més el melancòlic encís de la **TARDOR**, quan el paisatge es tenyeix de tons càlids i poètics. Paulina i Pam s'estimen més l'**HIVERN** i, normalment, aprofiten les vacances per anar a veure les seves famílies perquè, durant tota la resta de l'any, només s'hi poden comunicar per **CORREU ELECTRÒNIC** o per telèfon.

Per a Nicky, en canvi, l'estació **ideal** és la de la calor, els dies llargs, els esports a l'aire lliure, el bon humor i l'energia: l'**estiu!** Aquell dia de final de maig feia una tarda lluminosa: segons el **CALENDA-RI**, l'estiu encara no havia començat, però la temperatura i l'atmosfera ja eren del tot estivals. Nicky **CORRIA** pels passadissos de Ratford, en direcció al Club de les Sargantanes: sabia que les seves estimades amigues estaven reunides allà i es moria de ganes d'engrescar-les per fer alguna activitat **divertida!**

—Què? Ja esteu preparades? —va preguntar amb entusiasme, traient el cap per la porta del club.

—Preparades per a què? —li va demanar Colette, alçant distretament els **ULLS** de la revista que fullejava.

—Ja s'han acabat les classes... —va afegir Violet, reprimint un badall.

JA ESTEU PREPARADES?

EH?

RATVOGUE

—Per això! —va replicar Nicky—. Tenim una pila de temps per **jugar** amb les paletes de platja o a voleibol, per córrer per la sorra, nedar, fer surf...

Paulina es va aixecar i es va acostar a la seva amiga.

—**MMM...** —va fer, mentre l'observava atentament—. Roba lleugera i esportiva...,

olor de **CREMA** solar..., ganes incontenibles d'estar a l'aire lliure...

—Aleshores es va girar per mirar les altres amigues i va afegir:— Sens dubte, Nicky pateix un atac... d'*estiuitis* aguda!

—Sí! —va assentir Colette, fent una

rialleta mentre tancava la revista—. I em sembla que l'**ESTIU** és molt contagiosa, perquè ara mateix m'han vingut unes ganes tremendes d'agafar les ulleres de sol i el barret, i anar-me'n **CORRENTS** cap a la **PLATJA!**

EL LLOC PERFECTE!

—Confieu en mi: en tota l'Illa de les Balenes no hi ha un lloc millor per fer surf! —va exclamar Nicky mentre col·locava la planxa de surf al portaequipatge del **TOT TER-RENY** de Pamela.

Nicky havia recorregut l'illa durant setmanes fins que, un dia assolellat i ventós, havia arribat a una **PLATJA** del nord des d'on es podien admirar els Penya-segats de les Gavines, i allà va trobar el lloc perfecte per fer surf!

En aquell indret, el **VENT** formava unes onades tan altes que semblaven autèntiques parets d'aigua!

—Jo no tinc gaire traça amb el surf... —va

dir Colette, sospirant mentre pujava al cotxe—. Però sóc una **campiona** estirant-me a la sorra per prendre el sol! Les seves **amigues** van esclafir a riure: l'alegria de Nicky encomanava tota la colla! Quan van arribar a la seva **DESTINACIÓ**,

Colette, Paulina, Pamela i Violet es van quedar **BOCABADADES**.

Un prat verdíssim envoltava aquell racó de la **PLATJA** i, mirant cap a l'horitzó, podien admirar els enormes **FARALLONS** que emergien del **MAR** blau.

—**Quin lloc més meravellós!**

—va exclamar Violet, acostant-se a la riba—.

Em moro de ganes de nedar!

—Doncs jo desitjo **FER** la primera classe de surf amb la millor professora del **MÓN!**

—va exclamar Paulina, mentre abraçava Nicky.

—Pam i jo aprofitarem per jugar amb les **PALES DE PLATJA!** —va exclamar Colette, acostant-se a la seva amiga.

Al cap d'unes quantes hores, Nicky i Paulina van tornar a la riba i, una vegada **TO-TES JUNTES**, van obrir les cistelles del dinar i van improvisar un pícnic a la platja. Després, quan es disposaven a fer la migdiada sota el **PARA-SOL**, va passar una cosa inesperada.

—Que ho heu sentit? —va preguntar Nicky, aixecant-se d'un bot.

—Sí —va assentir Paulina—. Semblava un xiulet...

—**DOFINS!** —va exclamar Nicky, que va anar corrents cap al rompent seguida de les seves amigues—. El **XIULET** que hem sentit s'assemblava al crit que fan els dofins.

I, efectivament, no gaire lluny de la riba, hi havia un grup de cetacis de cos platejat.

—Com és que no són a **MAR** obert? —va preguntar Pamela.

—Tens raó, és una mica estrany: aquí les **FIGÜES** són poc profundes per a ells —li va respondre Nicky. I després va afegir:— Vaig a donar-hi un **UN COP D'ULL**... Quedeu-vos aquí!

Al cap d'un instant, la noia es va estirar a la seva planxa de surf i, remant amb els braços, va anar en direcció als dofins per **OB-SERVAR-LOS** de més a prop sense espantar-los.

